

befaling til Ordførerens om, at man vedtager Lovforslaget, som det foreligger.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 74 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 30. April 1909.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 799, Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 2033).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (Anders Nielsen): Finansudvalget, som har haft det her foreliggende Lovforslag til Behandling, efter at det er oversendt hertil fra Landstinget i en fra Folketingets Vedtagelse afvigende Skikkelse, indstiller Lovforslaget, som det foreligger, til uforandret Vedtagelse. Til denne ene Bemærkning kunde jeg — og kan og skal jeg som Ordfører for Finansudvalget — indskrænke mig. Men jeg maa have Lov til at gøre nogle andre Bemærkninger, som Sagen i sig selv opfordrer til at fremsætte eller i hvert Fald gør det naturligt for mig at fremsætte. Jeg maa for det første sige, at Indstillingen ingenlunde er Udtryk for, hvad Flertallet i Finansudvalget maatte ønske. Det, det her drejer sig om, er, at den Million Kroner, som Landbrugsministeren har ønsket at have til Raadighed for i mere udstrakt Grad at kunne imødekomme de mange Ansøgere i Henhold til den nye Husmandslov, faas efter Landstingets Beslutning ikke som et purt Tilskud, som et ekstraordinært Bidrag, men kun som et Forskud, der trækkes paa de følgende Aar. Jeg siger, at Flertallet i Finansudvalget er ingenlunde tilfreds med denne Afgørelse, men da Stillingen er den, at Regeringen og Landbrugsministeren ikke have ønsket at føre an i Forsøget

paa at føre Forslaget tilbage til Folketingets Vedtagelse, kunne vi fra de 3 samvirkende Venstregrupper Side ikke finde os opfordrede til at demonstrere med en Mindretalsindstilling. Thi bag Landbrugsministeren staar for det første de to Regeringsgrupper, medens Højres Stilling paa Forhaand var givet. De 3 samvirkende Venstregrupper stod da som Mindretal overfor den Opgave, som naturligt laa for: at føre Forslaget tilbage til Folketingets Affattelse. Men naar Landbrugsministeren ikke vil føre an i Forsøget paa at faa Folketingets Affattelse opretholdt, er der for de 3 Venstregrupper intet derved at gøre. Vi ville ikke følge det daarlige Eksempel — hvad dog efter min Mening i dette Tilfælde ikke vilde være urigtigt i og for sig —, som de Herrer gav i Fjor, [da vi gennemførte Hovedloven, hvis Tillæg vi nu her behandle.

De Herrer huske, at den i Fjor vedtagne Lov betød et overordentlig stort Fremskridt i Forhold til den tidligere. Landstinget gik da ind paa Folketingets Affattelse med Undtagelse af et enkelt Punkt vedrørende Laanesummens Størrelse, hvor de 7,000 sattes ned til 6,500 Kr. Ellers gik Landstinget ind paa Forslaget i Folketingets Affattelse, der, som sagt, betød en Række Fremskridt. Jeg kan ikke afholde mig fra at nævne disse Fremskridt. Der var Fremskridt med Hensyn til Amtskommissionernes Sammensætning og til Udvidelse af Begrebet Landarbejder saaledes, at flere kom ind under Loven. Ugifte Kvinder fik Adgang til at komme i Besiddelse af Husmandsbrug. Den gamle Bestemmelse om, at Ansøgeren skulde have ernæret sig ved Landbrugsarbejde i de sidste 5 Aar med Undtagelse af den Tid, han aftjente sin Værnepligt, blev ændret til, at han skal have været ved Landbruget i 4 Aar efter det fyldte 18. Aar, ligegyldigt da, hvad han siden den Tid har beskæftiget sig med, hvor han har opholdt sig, og hvor gammel han er, 30 Aar eller 40 Aar, naar han har arbejdet i 4 Aar ved Landbruget efter sit fyldte 18 Aar, er han kvalificeret. Laaneværdien blev forøget fra 5,000 til 6,500; Lejehuse kunne overgaa til Statshusmandshuse, og der kan ydes Tillægslaan til et Beløb af indtil 2,100 og 1,400 Kr. i Henhold til de Serier, hvortil disse Tillægslaan knytte sig. Landstinget satte Fingeren paa det ene Punkt, de 7,000, og sagde, at det burde være 6,500 Kr. Jeg fandt, at det var naturligt at stille sig imødekommende overfor Landstinget paa dette ene Punkt. Jeg vendte